

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 414

гр. София, 19.01.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-І-ІІ, в закрито заседание на деветнадесети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Ивайло Д.

Членове: Валентин Т. Борисов
Даниела П. Попова

като разгледа докладваното от Ивайло Д. Въззивно гражданско дело № 20211100512536 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 435 и сл. ГПК.

Образувано е по жалба, подадена от „П. (А.) Л.“, дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Ирландия под № 570795, със седалище и адрес на управление: 1-2 Виктория Билдингс, 1 етаж, Хаингтън *****2, Ирландия, представлявано от адв. А.М., срещу отказ на ЧСИ М.Б. за конституиране на дружеството в качеството на присъединен по право взыскател по изп. дело № 20138380406957, обективиран в съобщение с изх. № 53250/24.06.2021 г..

Жалбоподателят твърди, че следва да се счита за присъединен по право взыскател в изпълнителното производство, тъй като с влязло в сила решение №2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховният съд на Република Ирландия е посочен като кредитор по вземанията срещу Д.П.М., обезпечени с ипотека върху имотите на „П.Д.“ ЕООД, срещу които имоти е насочено изпълнението и следователно П. (А.) Л. има качеството на присъединен по право взыскател (ипотечен кредитор) съгласно чл. 459 от ГПК. В тази връзка поддържа, че на основание чл. 622а от ГПК съдебното решение на ирландския съд подлежи на изпълнение в Република България без да е необходимо издаване на изпълнителен лист и следователно е приравнено на изпълнителен лист.

Позовавайки се на т. 5 от ТР № 2/26.06.2015 г. по тълк. дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС, счита, че присъединяването по право означава, че „П. (А.) Лимит“ се счита за присъединен взыскател без да е необходима изрична молба от него за присъединяване, за разлика от всички други кредитори с изпълнителни листи или образувани въз основа на тях изпълнителни дела при други съдебни изпълнители, които могат да се присъединят само въз основа на писмена молба, на осн. чл. 456, ал. 2 ГПК. ЧСИ М.Б. бил длъжен да зачете качеството на „П. (А.) Лимит“ като присъединен взыскател, тъй като то настъпвало по силата на закона. Нещо повече, чл. 622а, ал. 2 от ГПК изрично задължавала ЧСИ М.Б. да пристъпи към изпълнение въз основа на Решение №2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховния съд на Република Ирландия, ако то е заверено от постановилия го съд и е представено удостоверение съгласно чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012, които условия са бил изпълнени в настоящия случай.

Позовавайки се на чл. 435, ал. 1, т. 1 от ГПК и на мотивите по т. 10 от ТР № 2/2013 г. от 26.06.2015 г. на ОСГТК на ВКС, поддържа, че присъединяването на кредитор представлява изпълнително действие и с оглед на това, отказът на ЧСИ М.Б. да конституира

П. (А.) Л. като присъединен по право вискател (ипотекарен кредитор) по изпълнително дело 20138380406957/2013 г. съгласно чл. 459 от ГПК, във връзка с изпълнение върху недвижими имоти, които са предмет ипотека, обезпечаваща вземания на П. (А.) Л. (легитимиран като обезпечен кредитор с изпълнителен титул), представлява отказ за извършване на изпълнително действие и следователно, представлява действие, подлежащо на обжалване.

В жалбата не се отрича обстоятелството, че дружеството Н.А.Л.М. Л. е било конституирано първоначално като присъединен по право вискател (ипотекарен кредитор) в изп. дело № 20138380406957 при издаване на постановлението за разпределение от 10.06.2015 г., но към момента на конституирането му не е могло да се легитимира с изпълнителен титул (изпълнителен лист или приравнен на него акт). Впоследствие, П. (А.) Лимитед е придобило вземанията на Н.А.Л.М. Л., обезпечени с ипотека върху недвижимите имоти, върху които е насочено изпълнението, като след влизане в сила на Решение №2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховния съд на Република Ирландия, което съгласно чл. 622а от ГПК подлежи на изпълнение в България без да е необходимо издаване на изпълнителен лист, е налице и изпълнителен титул, легитимиращ П. (А.) Лимитед като кредитор по обезпечените вземания и присъединен по право вискател по смисъла на чл. 459 от ГПК.

Правото си да получи разпределената по изпълнителното дело сума жалбоподателят извежда от настъпило частно правоприемство. Сочи се, че „П.Д.“ ЕООД е обезпечило задължения на Д.П.М. към А. А.Б.К. Л. с ипотека върху недвижимите имоти, учредена на 30.04.2009 г. с нотариален акт за учредяване на договорна ипотека върху недвижими имоти № 5, том III, рег. № 11394, дело № 395/2009 г. на нотариус Р. Д.. Впоследствие, на 10.04.2014 г. А.Б.Р.К. Л. (с предишно наименование А. А.Б.К. Л.) е прехвърлило всичките си вземания срещу Д.П.М. по кредитните линии, обезпечени с ипотека, на Н.А.Л.М. Л., което дружество е придобило качеството на ипотекарен кредитор, а прехвърлянето е вписано в Служба по вписванията - гр. София на 27.06.2014 с вх. рег. № 31733, том XI, №142.

Сочи се, че в хода на настоящото изпълнително производство ЧСИ М.Б. е продал ипотекираните имоти, като с постановление за разпределение, издадено на 10.06.2015 г., част от продажната цена, в размер на 2 809 166,48 лв. е запазена за ипотекаря кредитор Н.А.Л.М. Л.. От своя страна, това дружество е прехвърлило вземанията, обезпечени с ипотека, на П. (А.) Л. с договор за цесия от 11.12.2015 г. с нотариална заверка на подписите с рег. № 5040/2015 г. на нотариус Х.В., с рег. № 628 на НК, ведно с всичките им привилегии, обезпечения и други принадлежности, включително всички ипотечни права по ипотека. Прехвърлянето било вписано в Служба по вписванията - гр. София на 11.12.2015 г. с вх. рег. № 75382, том XXXIII, № 120, поради което П. (А.) Л. се явява частен правоприемник на Н.А.Л.М. Л. по отношение на вземанията, обезпечени с ипотека.

Жалбоподателят твърди, че съгласно решение № 2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховния съд на Република Ирландия е осъдил Д.П.М. да му заплати сумата от 26 762 623,80 евро и ежедневна лихва в размер на 2323,12 евро за периода от 05.02.2018 г. до 22.03.2018 г., както и законна лихва от 23.03.2018 г. до датата на окончателно плащане на присъдената сума съгласно ирландския закон за съдилищата. Сочи, че според удостоверение, издадено по чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела решението на ирландския съд е влязло в сила на 19.04.2018 г. и е било връчено на Д.П.М. на 02.05.2018 г., и същото има сила и срещу „П.Д.“ ЕООД като лице, предоставило обезпечение за дълга на Д.П.М..

Сочи, че решението подлежи на изпълнение в Република България без издаване на изпълнителен лист съгласно чл. 36, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 и чл. 621, ал. 1 ГПК.

Предвид гореизложеното счита, че отказът на ЧСИ М.Б. да конституира П. (А.) Лимитед като присъединен по право вискател е необоснован и незаконосъобразен. За ирелевантни намира твърденията на ЧСИ М.Б., че чл. 429, ал. 1 от ГПК не следвало да се прилага в настоящия случай, тъй като правоприемството по силата на тази норма винаги следва издаването на изпълнителния титул, докато в настоящия случай правоприемството е настъпило преди издаването на изпълнителен титул. Счита, че по силата на влязлото в сила решение №2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховния съд на Република Ирландия, следва да се счита за обезпечения кредитор, който има правото на припадащата се сума от публичната продан на недвижимите имоти, поради което оспорва твърдението на ЧСИ М.Б., че нямал задължение да изследва материалноправната легитимация на цесионерите.

Оспорва и изводите на съдебния изпълнител, че, тъй като цесията между П. (А.) Л. и Н.А.Л.М. Л. била вписана след влизане в сила на разпределението на сумите, постъпили от продажбите на ипотекираните недвижими имоти, то същите вече не били обезпечение и П. (А.) Л. не бил ипотекарен кредитор, тъй като правото на ипотечния кредитор да се удовлетвори от получената цена по чл. 173, ал. 1 ЗЗД има действие след извършване на публичната продан. За неотнормено намира направено от ЧСИ М.Б. позоваване на чл. 175 от ЗЗД, тъй като разпоредбата не засяга правото на ипотекаря кредитор да се удовлетвори от получената в публичната продан продажна цена.

Предвид изложеното жалбоподателят моли обжалвания отказ на съдебния изпълнител да бъде отменен като дружеството бъде конституирано като присъединен по право вискател по изпълнителното дело на мястото на Н.А.Л.М. Л..

Частен съдебен изпълнител М.Б. е депозирал мотиви, в които поддържа становище за неоснователност на жалбата. Сочи, че според представените писмени доказателства по изпълнителното дело не е представено уведомление от цедента до длъжника за извършеното прехвърляне на вземането, което се явява абсолютна процесуална предпоставка за извършване на изпълнителни действия в полза на новоконституирания вискател за изплащане на паричната сума, обосновава отказа на ЧСИ.

Сочи, че изпълнителното производство е образувано въз основа на изпълнителен титул срещу ипотекаря длъжник, собственик на ипотекираните имоти, предявен от друг негов кредитор, различен от ипотекаря. Съдебният изпълнител е присъединил по право вискателя в изпълнителното производство като ипотекарен кредитор, различен от първоначалния такъв, зачитайки последващото вписване, респ. отбелязване на първата цесия на процесното вземане между двете банки, респ. сумата, припадаща се на ипотекаря кредитор от проданта. Счита обаче, че с извършването на проданта и на последващото разпределение на постъпилите суми между надлежно легитимирания като вискатели в изпълнителното производство лица, то и същото е било „приключило“, макар и не по смисъла на чл. 433, ал. 2 от ГПК, доколкото не се е стигнало до изпълнение на задължението на вискателя, по чиято инициатива е било образувано, но предвид изчерпване на секвестрируемото имущество на длъжника. Според ЧСИ изпълнителното производство към днешна дата, респ. още към 21.01.2021 г., най-вероятно е било прекратено на основание чл. 433, ал. 1, т. 8 от ГПК, поради което счита, че искането за конституирането на втория цесионер (по втората цесия) на обезпеченото с ипотекираните имоти вземане към Д.М. за процесуално недопустимо. В случая не важала разпоредбата на чл. 429, ал. 1 от ГПК, тъй като тя касаела главното/основното процесуално правоотношение между вискателя, чието изпълняемо право/вземане към длъжника е главен/основен предмет на конкретното принудително изпълнение, обективизирано в конкретния изпълнителен титул, послужил като основание за образуване на изпълнителното дело. В случая и двете ирландски банки (първия цедент и първи цесионер) се явяват присъединен по право вискател единствено поради обстоятелството, че принудителното изпълнение по конкретното дело е насочено върху запазеното за тяхното предпочитателно удовлетворение ипотекирано имущество. Поради това съдебния изпълнител не е длъжен да изследва материалноправната легитимация на

присъединения кредитор, а само да съобрази надлежно вписаните му права към датата на насочване на изпълнението върху ипотекираните имоти, както и впоследствие при извършване на разпределението, като им запази съответната сума. Ето защо счита, че ЧСИ няма възможност да следи за последващото правоприемство на обезпеченото материалноправно вземане, респ. да съблюдава и защитава правата на приобретателя – втория цесионер, които видно от представеното към молбата искане за конституиране в изпълнителното производство от 21.01.2021 г. са били вписани в Имотния регистър едва на 11.12.2015 г. - респ. шест месеца след влизането в сила на разпределението на сумите, реализирани от продажбата на процесните ипотекирани имоти.

Евентуално поддържа, че дори и да се приеме, че ЧСИ е оправомощен от закона да изследва принадлежността на вземането на ипотекария кредитор към датата на извършване на процесните публични продажби и последващото разпределение, то към датата на извършване на разпределението - 10.06.2015 г. такъв е бил само и единствено първия цесионер Н.А.Л.М. Л.. Счита, че към датата на прехвърлянето му, съгласно твърдения договор за цесия, сключен съгласно английското право на 11.12.2015 г., вземането не е имало за обезпечение ипотекираните имоти - собственост на длъжника по настоящото изпълнително дело „П.Д.“ ЕООД, тъй като същите са били продадени по-рано, поради което последващото вписване на нов „ипотекарен“ кредитор, придобил „обезпеченото“ вземане по партидата на продадените вече имоти е било без основание, доколкото самото обезпечение вече не съществувало - то се било погасило с продажбата на ипотекираните имоти съгласно изричната норма на чл. 175, ал. 1 от ЗЗД.

Съдът като съобрази доводите на жалбоподателя, мотивите на ЧСИ и приложените по делото доказателства намира жалбата за процесуално недопустима. Съображенията за това са следните:

Изложените в жалбата факти не са спорни, а от приложеното изпълнително дело и писмените доказателства към жалбата се установява, че изпълнително дело 20138380406957, по описа на ЧСИ М.Б. е образувано по искане на Столична община, Дирекция „Приходи и администриране на местни данъци и такси“ за събиране на публични вземания от „П.Д.“ ЕООД. В хода на изпълнителното производство изпълнението е насочено срещу собствени на длъжника недвижими имоти, като от осъществената публична продажба постъпилата сума е разпределена съобразно постановление от 10.06.2015 г. (л. 635, том 2 от и.д.). В частност, на ипотекария кредитор Н.А.Л.М. Л. е заделена сумата от 2 809 166,48 лв. на основание чл. 136, ал. 1, т. 3 от ЗЗД за вземанията му към трето за изпълнителния процес лице - Д.П.М.. С молба от 21.01.2021 г. дружеството „П. (А.) Л.“ е поискало да бъде конституирано на мястото на Н.А.Л.М. Л., в качеството му на присъединен по право вискател по изп. дело № 20138380406957 и да му бъде преведена заделената по разпределението сума. Към молбата е приложен договор за цесия от 11.12.2015 г. с нотариална заверка на подписите с рег. № 5040/2015 г. на нотариус Х.В., с рег. № 628 на НК, вписан в Служба по вписванията, с което Н.А.Л.М. Л. прехвърля на П. (А.) Л. вземанията си към Д.П.М..

По делото са представени решение № 2018/114S от 22.03.2018 г. на Върховния съд на Република Ирландия и удостоверение, издадено по чл. 53 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12.12.2012 г. относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, с което Д.П.М. е осъден да заплати на „П. (А.) Л.“ сумата от 26 762 623,80 евро и ежедневна лихва в размер на 2323,12 евро за периода от 05.02.2018 г. до 22.03.2018 г., както и законна лихва от 23.03.2018 г. до датата на окончателно плащане на присъдената сума съгласно ирландския Закон за съдилищата. Решението, както и издаденото удостоверение, не съдържат данни присъденото вземане от какво правоотношение произтича.

По молбата от 10.06.2015 г. на П. (А.) Л. ЧСИ М.Б. е постановил отказ, обективиран в съобщение с изх. № 53250/24.06.2021 г.. Жалбоподателят в настоящото производство обжалва този отказ на ЧСИ, като твърди, че е придобил процесното обезпечено вземане по

силата на договора за цесия от 11.12.2015 г..

Настоящият състав намира, че отказът на съдебния изпълнител да конституира присъединен по право взыскател и в частност да зачете настъпило въз основа на договор за цесия частно правоприемство на страната на ипотекарния кредитор, не подлежи на самостоятелно обжалване. Извън хипотезата на присъединен по право взыскател (чл. 458 и чл. 459 ГПК), присъединяването на взыскател по негово искане (чл. 456, ал. 2 ГПК) представлява изпълнително действие, доколкото посредством това действие той придобива процесуално качество на взыскател и се ползва от вече предприетите изпълнителни действия в рамките на съответен изпълнителен способ. Именно в контекста на проявената кредиторска активност да се присъедини по конкретното изпълнително дело, в мотивите към т. 10 на ТР № 2/2015 г. на ОСГТК на ВКС е изведено, че присъединяването на кредитора е от естество да прекъсне погасителната давност. Както е посочено и от жалбоподателя, обезпеченият кредитор не е необходимо да депозира молба до ЧСИ за присъединяване, а актът на последния в тази насока има единствено констативно действие, тъй като присъединяването настъпва по силата на закона. В този смисъл правните последици от конституирането на такъв взыскател не са обусловени от произнасянето на съдебния изпълнител по искането за присъединяване (то настъпва *ex lege*), а евентуален отказ не го лишава от правото да обжалва разпределението и да получи заделената сума. Такава жалба срещу разпределението ще е всякога допустима щом се твърди, че жалбоподателят е носител на вземане, обезпечено с имущество, срещу което е насочено изпълнението, а качеството му на обезпечен кредитор ще се преценява при разглеждането на жалбата по същество. В случая обаче разпределението е влязло в сила, а по вече изложените съображения, отказът на ЧСИ да конституира присъединен по право взыскател не подлежи на самостоятелно обжалване, тъй като няма характера на отказ от извършване на изпълнително действие по смисъла на чл. 435, ал. 1, т. 1 ГПК, поради което жалбата се явява процесуално недопустима. Дори да се приеме, че по същество се обжалва отказ на съдебния изпълнител да се преведе вече разпределената сума на присъединен по право кредитор, какъвто твърди да е настоящият жалбоподател, то плащането въз основа на влязло в сила разпределение също не представлява изпълнително действие (изрично в този смисъл мотивите на т. 10 на ТР № 2/2015 г. на ОСГТК на ВКС) и не попада в лимитативно предвидените в чл. 435, ал. 1 ГПК хипотези на обжалване действията на съдебния изпълнител.

Предвид гореизложеното подадената от „П. (А.) Л.“ жалба с вх. №49503/09.07.2021 г. по описа на ЧСИ М.Б. се явява процесуално недопустима и следва да бъде оставена без разглеждане.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалба с вх. №49503/09.07.2021 г., подадена от „П. (А.) Л.“, дружество с ограничена отговорност, регистрирано в Ирландия под № 570795, със седалище и адрес на управление: 1-2 Виктория Билдингс, 1 етаж, Хаингтън *****2, Ирландия, представлявано от адв. А.М., срещу отказ на ЧСИ М.Б. за конституиране на дружеството в качеството на присъединен по право взыскател по изп. дело № 20138380406957, обективиран в съобщение с изх. № 53250/24.06.2021 г..

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Софийски апелативен съд, в едноседмичен срок от връчването му на жалбоподателя.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____